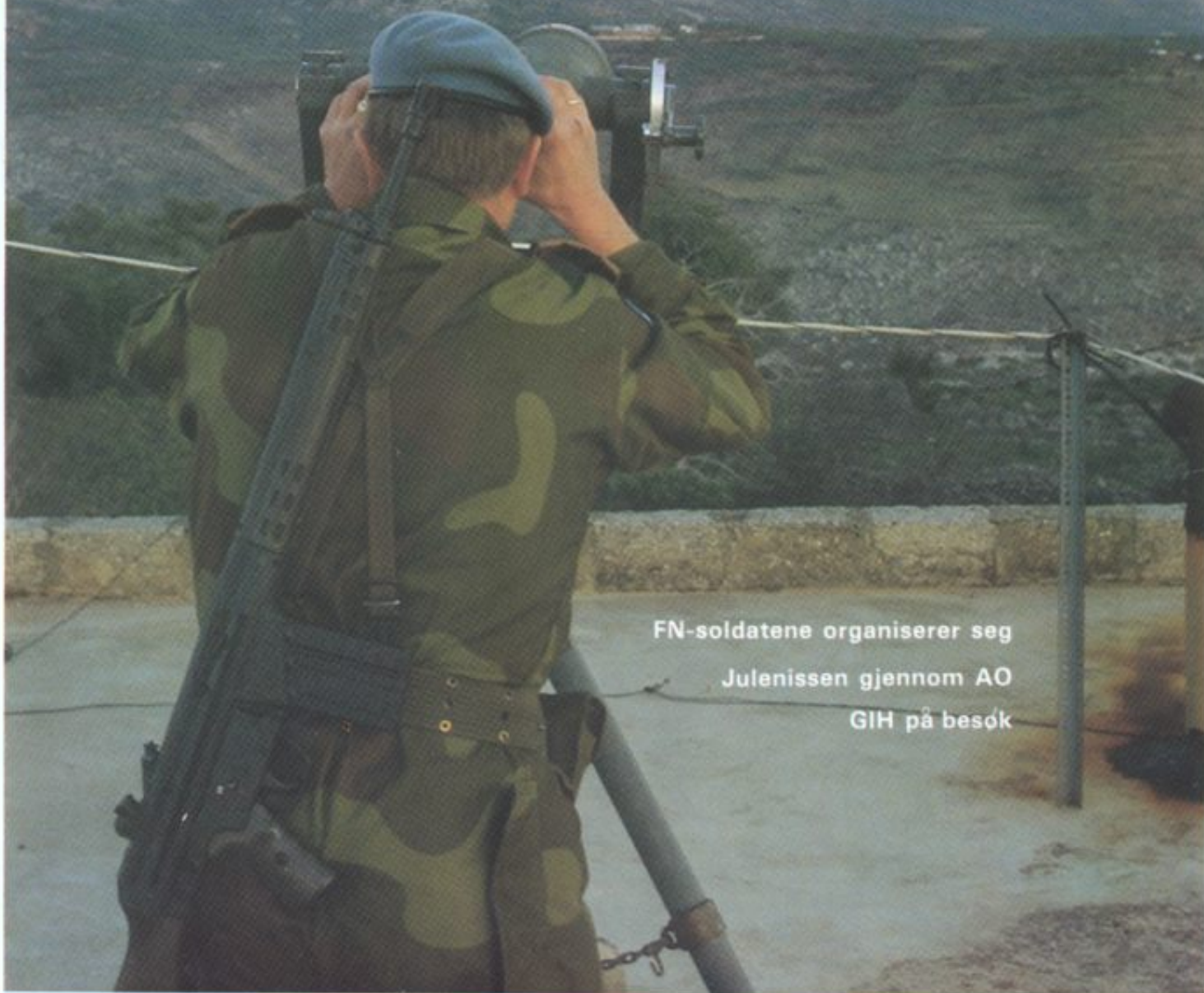

BLUE BERET

DEN NORSKE FN-STYRKEN I LIBANON
KONTINGENT XX Nr. 2 - 1988
INTRODUKSJONSNUMMER

FN-soldatene organiserer seg
Julenissen gjennom AO
GIH på besøk

Norges største flyselskap ønsker dere velkommen ombord!

Norske FN-soldater flyr med Braathens SAFE til og fra Libanon. Vi har dessuten opptil 200 daglige avganger mellom 15 norske byer. Årlig transporterer vi ca. 3 millioner passasjerer på våre innenlandsruter og ca. 600.000 passasjerer på IT- og charter-flyvninger for norske og svenske turoperatører.

BRAATHENS S·A·F·E
Nr. 1 i Norge

FORSVARSSJEFENS HILSEN TIL KONTIGENT XX

BLUE BERET – QUO VADIS?

Den 19 mars 1988 er det 10 år siden FN's sikkerhetsråd fattet beslutning om å sette inn midlertidige fredsbevarende styrker i Sør-Libanon. I løpet av de 10 årene har 19 norske kontingenter tjenestegjort i UNIFIL før dere, og de har alle etterlatt seg et inntrykk som har skapt anerkjennelse og respekt hos alle parter i Libanon-konflikten.

Fredsbevarende operasjoner stiller strenge krav til avdelinger og til den enkelte mann.

Det kan oppstå situasjoner hvor en må tåle provokasjoner og trakassering uten å ta til motmøle, og andre situasjoner hvor kontrollert bruk av maktmidler er uunngåelig. Det er hele tiden en balansegang hvor mot og dømmekraft settes på prøve, og hvor en må unngå å ta parti.

Det er også viktig å sette seg inn i lokalbefolkningens og de stridende parters være- og tenkemåte, å forstå og vise forståelse for deres problemer. Dere blir hele tiden observert av alle parter i konflikten og av verdenssamfunnet.

Jeg har den tro at dere som UNIFIL-soldater vil føre deres forgjengeres gode tradisjoner videre, og ønsker dere til lykke med tjenesten i Libanon.

Vigleik Eide
General/Forsvarssjef

Fritt oversatt kan vi si at titelen betyr: "Blue Beret – hvor går du"? Med andre ord – hva vil skje med Blue Beret? En stund så det stygt ut for videre utgivelse av Blue Beret. Prisen ble for drøy i forhold til nytten av produktet, mente noen. Oberst Fosland ville imidlertid at bladet skulle fortsette og fikk satt i gang undersøkelser som gjorde at vi endte opp med et nytt trykkeri som kunne lage det produktet vi ønsket til en anstendig pris. Konklusjon: Blue Beret vil komme ut også i 1988 med en utgave pr. mnd. Dette er nå klubbet og pengene bevilget av Velferdsinspektøren for Hæren.

Den tekniske kvalitet på enkelte av bildene er ikke slik vi ønsker dem, men 20 års fravær fra mørkerommet og debut i mørkerommet koblet sammen med "steinalderforhold", gir ikke akkurat "planke" i første forsøk. Nå er det imidlertid bevilget penger både til oppussing/utbedring av mørkerom og anskaffelse av bedre utstyr og øvelse gjør som bekjent mester, så både redaktør og assistent ser optimistisk på fremtiden.

Noen ord om produksjonen av denne utgaven: Evnen til improvisasjon og til å utvikle "striden" fra underlegenhet til overtak, ble satt på en hard prøve da PIO og ass. PIO ankom Beirut og kunne konstatere at 60 prosent av stoff og bilder var søkk borte – i posten! Noe dukket opp etterhvert, men brannslukkingen ble allikevel omfattende og førte til forlenget opphold og muligens forsinket utgivelse. Nå er imidlertid rutine lagt om. Vi gjør som enkelte heilkopterflygere i et visst militært helikopterselskap – vi stoler ikke på noen når tåka legger seg! Til slutt en varm henstilling fra Pio-seksjonen: Skriv gjerne selv, vi kan ta bilder hvis dere ikke selv tar sort/hvitt. Vi har også bruk for gode dias (operative eller natur/kultur), da får vi med så mye mer av det den enkelte ønsker.

På gjenles
Rolf Kristiansen
Kapt./PIO

Dag Kessel
Fenr. ass. PIO

STORE KRAV

NORBATT 20 har nå vært i Syd-Libanon i ca. to måneder.

Perioden har vært rolig uten mange alvorlige episoder og vi har dermed fått tid til å etablere oss. Hva som vil hende videre er vanskelig å si. Det er som kjent vanskelig å spå, spesielt om fremtiden. Vi er tre grupper av personell som har startet denne viktige fredsbevarende tjenesten.

Den største gruppen utgjøres av de som er her for første gang. Så har vi den gruppen som har vært her nede tidligere, og sist men ikke minst den gruppen som har rekap fra forrige kontingent.

Denne kombinasjon av erfaring og nye impulser gir et godt grunnlag for å føre videre arbeidet fra tidligere kontingenter.

Husk vi er ikke her på egne vegne, vi er her som representanter for verdenssamfunnet. Vi er her for å gi den sivile befolkningen en mulighet til å leve under relativt stabile forhold. Dette stiller strenge krav til oss.

En militær fremtreden er et internasjonalt språk. Selv om det er et språk uten ord, er det et språk alle forstår, spesielt her nede. Hvis vi feiler her, mister vi vår troverdighet. Og uten troverdighet har vi ingenting her nede å gjøre.

Vi må kjenne ordrer, instruksjoner og avtaler som vår egen bukselomme. Da først kan vi takle de situasjonene som oppstår, riktig.

Nøyaktighet, fasthet og tålmodighet er viktige stikkord for tjenesten. Vi må være profesjonelle på alle måter.

Alle parter ser på oss og vi blir vurdert enten vi er i tjeneste eller vi er på permisjon.

Jeg er ikke fornøyd med hvordan en del av oss feiret julen. Misbruk av alkohol og beruselse innenfor operasjonsområdet er ikke akseptabelt, og vil ved gjentagelse føre til repatriering.

Hvordan hver enkelt av oss utfører sin tjeneste og opptrer på fritiden, angår alle oss andre. Vi er avhengige av hverandre og vi må jobbe sammen.

Værmessig er vi inne i en hard periode. Regn, fuktighet og gjørme er og vil bli en del av hverdagen.

Jeg kan heller ikke love noen bedring i vær-situasjonen for januar og februar. Det blir

neppe noen soltjeneste før midten av mars.

Det vil fortsette med lekkasjer i bygninger og kjøretøy, stor slitasje på våpen og sambandsutstyr. For ikke å snakke om den daglige og nattlige dose med gjørme som setter seg fast overalt.

Vedlikehold vil kreve tid, omtanke og oppfølging.

Mine damer og herrer i NORBATT 20! Kravene er store, men la kjennetegnet være høy faglig standard og profesjonell utførelse!

Med dette ønsker jeg alle velkommen lykke til med tjenesten og et riktig godt og forhåpentligvis fredelig nytt år.

Nils G. Fosland
Oberst
Bataljonsjef

Nye teiggrensener mellom kp A og B

— Den nye inndelingen av teiggrensener innført fra og med Norbatt XX har gjort den operative organiseringen av våre posisjoner langt mer oversiktlige, sier oberstløytnant og bataljonssjef Nils G. Fosland til Blue Beret. Nå har man fått en inndeling som virker mer logisk og kompaniene har en mye enklere oppgave når noe skjer. Grensen mellom A og B går ved Hisbanieleven som her markeres av Fosland ved over — siktskartet som henger på hans private KO, Thorshov. Dermed er ansvarsområdet bokstavelig talt delt rett i to istedet for som tidligere da ansvarsområdene nesten gikk i hverandre som foldede hender.

GUTTA SOM KAN SERVICE

NORCO i Naqoura har en stab på ca. 50 personer som inngår i UNIFIL-hovedkvarteret. Deres oppgave er primært å tilrettelegge for hjemmeavdelingene — og det greier de utmerket. Men noe som også er verdt å nevne er den servicen disse menneskene yder når man kommer på besøk fra NorMaintCoy, FMR eller Norbatt. Det ordnes og hjelpes på alle vis og det er det beviselig flere enn folket fra PIO-seksjonen som har registrert. Her på bildet har vi samlet den "harde kjerne" som har sitt tilhold i prefabene i bakgrunnen. Fra v. korp Westby, lt. Kvalheim sjt. Wollen, "sjefen sjøl" NORCO, oberst Wegger Strømmen, korp. Liland og NK/Norco, oberstløytnant Hellem.

KPA SUVERENE I RACHAIYA-STAFETTEN

Etter litt uvisshet på de første etappene ble det fort klart at utfallet av Rachaiya-stafetten aldri ville glippe for KPA. Til det klatret og dro KPAs 1. lag alt for fort fra de andre, og lagets ankermann hadde nesten halvminuttet på seg før han kunne ønske velkommen etter til kompaniets 2. lag. På dette bildet ser vi det seirende lag. Fra v. menig Hov, fenr. Andersen, fenr. Sperstad, menig Vik, menig Gulliksen, menig Olsen, menig Holtung, alle med de fine krukkene arrangøren KP B og vår alltid like dyktige I-off lt. Randi Nordby hadde fått tak i. Vi må også gjøre oppmerksom på at lagleder/coach fenr. Olsen desverre ikke var tilstede da bildet ble tatt.

FINSK HILSEN GJORDE

SUKSESS-

Fanevakten med 1. fanebærere, lt. Amundsen, gjennomfører parade for FN-fanen.

Force Commander, gen. maj. Hägglund, lo hjertelig da han ble hilst med ordene "Hyvää Päivää! Herra Kenraali!" under handover-seremonien som markerte det offisielle kontigentskifte mellom Norbatt XIX og Norbatt XX tirsdag 1. desember.

Det var ideelle forhold for en

seremoni av denne art da den finske UNIFIL-sjefen ankom Norbatt med helikopter presis etter timeplanen. Strålende sol og litt vind som fikk alle ni UNIFIL-nasjonenes flagg til å blafre i vinden.

I en kort tale understreket generalen at han nok en gang hadde fått oppleve at de norske

styrkene hadde vist seg oppgavene voksne, selv om det enkelte ganger hadde vært mye dramatik i tjenesten. Han takket Norbatt XIX for vel utført jobb og ønsket de som skulle forlate Sør-Libanon god reise hjem.

Til kontigent XX ønsket han velkommen og håpet at disse ville fortsette i den ånd og med

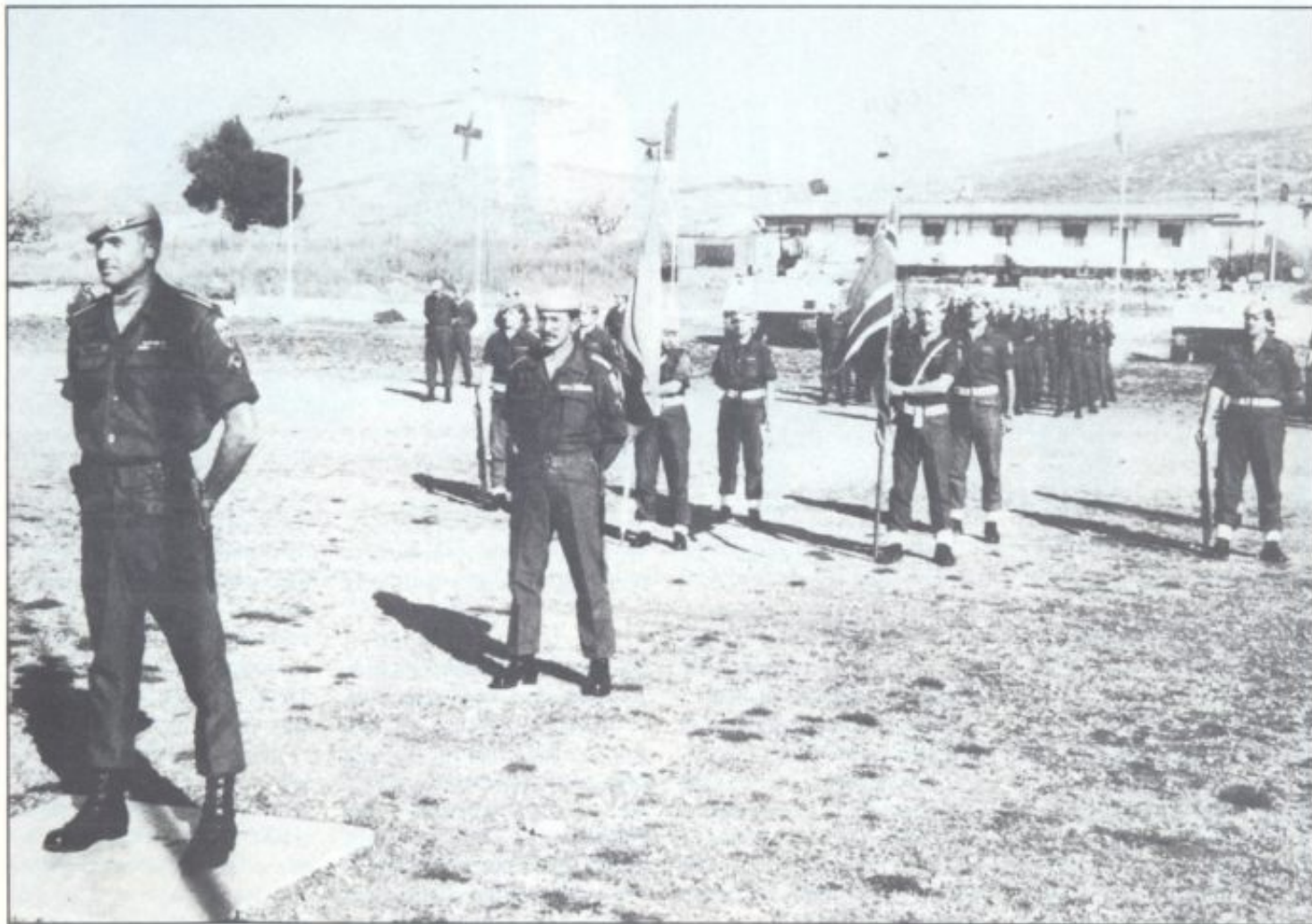
den innstilling som tidligere Norbatt-kontingenter hadde lagt for dagen.

Etter denne lille hilsen in-
spiserte generalen den oppstilte æresavdelingen. Men før generalen ankom hadde avdelingen gjennomført parade for FN-fanen anført av 1. fanebærere, san. troppsjef, lt. Amundsen.

Force Commander, gen. Maj. Hägglund inspiserer her den oppstilte paradeavdeling her fulgt av stabskompaniets sjef, major Turi og oberst Fosland. Det er hyg. off. lt. Gylterud som passerer av generalen, mens påtroppende san. troppsjef, lt. Aune, skimtes til høyre i bildet.

Bataljonssjef i Norbatt, oberst Nils G. Fosland (helt i front) og avtroppende NK i bataljonen, oberstløytnant Jon Aabakken, foran den oppstilte fanevakt og paradeavdeling.

POPULÆRT OG NYTTIG GENERALBESØK

GIH, general Danielsen (med front midt i mot) med følge, orienteres ved 4-8 Bravo CP. Til høyre for Danielsen sees ob. Fosland, såvidt skimtes kapt. Brestrup, deretter ob. Jøssund, kp. sjef KpB, major Bjørn I. Olsen og til h. (bak) S-3, major Hallvard Otnes.

— Dette er mitt første besøk i Sør-Libanon og i Norbatt. Inntrykkene er mange og positive. Jeg har fått et kort innblikk i den daglige tjenesten og forholdene her nede og i sum må jeg si at jeg ikke er i tvil om at Norbatt gjør en god jobb for fredens sak.

Med disse ord til mannskapene i Norbatt XX opp-

summerte generalinspektøren for Hæren, generalmajor Dagfinn Danielsen, sitt besøk i Norbatt som fant sted i dagene 10-12 desember i fjor.

I generalens følge var forøvrig stabssjef i Hærstaben, oberst II, S. Jøssund, major T. Eid, FDI4/IR 4, og Kvinneinspektøren for Hæren, kaptein Brit Brestrup.

Det var lagt opp til et tettpakket og anstrengende program med med mange interessante momenter. En ting som imidlertid kom til å prege hele generalens besøk, og som ble et hovedinntrykk for mannskapene, var generalens direkte og sympatiske måte å være på og ikke minst hans utallige humoristiske replikker.

Jo, dette ble i sannhet et populært besøk for såvel mannskaper og befall som sitter igjen med inntrykket av en sympatisk feltherre med glimt i øyet.

Av hensyn til omfanget skal vi ikke her ta med alle detaljer i og rundt Danielsens besøk, men nøye oss med å ta med noen av de antatte høy-

depunkter.

Etter ankomst til Ebel es Saqi og inspisering av oppstilt æresvakt fra KpA, fikk generalen og hans følge en utførlig brief om Norbatt, Norbatt AO og Norbatts oppdrag foredratt ved bataljonssjef, oberst Fosland. Deretter bar det en snartur innom St.Kp. der sjefen, major Turi, ga en kort redegjørelse for dette kompaniets sammensetning og gjøremål. En omvisning og inspeksjon av Sanitetstroppen

og dennes bekvemmeligheter ble gjennomført under ledelse av san. tr. sjef løytnant Hege Aune, og deretter bar det ut av Saqi til pi-troppens domene. Her ble Danielsen behørig orientert om denne troppens mange gjøremål. Spesielt viste generalinspektøren interesse for en del av de støpte feltarbeider troppen utfører og ikke minst orienteringen om pi-troppens eget lille "bombe-museum" bygget opp av funn og beslag fra alle de ti

år Norbatt har vært tilstede i Sør-Libanon. Deretter fulgte en aldeles fortreffelig lunsj.

Et muntret besøk i hundetroppens nye fasiliteter var også av stor interesse. Danielsen moret hele tiden seg selv og andre ved å stille spørsmålet til hver og en av hundeførerne: Har du kontroll på hunden din? Hundeførerne svarte selvfølgelig i tur og orden "Ja", mens Danielsen deretter spurte hundeførerne en etter en om vedkommende da kunne få

hunden til å slutte å gjø. (Alle hundene ga full hals etter hvert som følget gikk rundt). Til dette måtte hundeførerne svare et ærlig "Nei". (Til det er hundene selvfølgelig for skarpdresserte når ukjente mennesker dukker opp). Danielsen smilte like bredt hver gang hundeførerne måtte innrømme dette.

Deretter fulgte en meget realistisk demonstrasjon av hva som skjer når en sjekkpost/kontrollpost stopper et kjøretøy og under ran-

GIH fikk se hvordan man går frem når våpen, sprengstoff eller lignende blir funnet i et kjøretøy. Sjaføren var alene i bilen. Det er menig Steinland som her bruker metalldetektor på sjaføren.

sakingen finner våpen og sprengstoff. Det var en glimrende demonstrasjon alle fikk ute ved 4-8 Bravo CP. Dette lot seg gjøre ikke minst fordi en av Rachayas næringsdrivende og god venn av Kp B, spilte rollen som "mistenkelig bilfører" på en meget troverdig måte.

Inspeksjon og orientering ved 4-12 Bravo OP fulgte derpå, og før man returnerte til Saqi rakk man en tur via Kfar Hamam. 4-11 Bravo OP, veien

til Hebaryie – "Baracat Hus" – med ny æresvakt og orientering om planlagt veiprojekt fram til Cheeba.

Dagen etter startet besøket opp med å følge en ordinær morgenbrief i Norbatt BN HQ og deretter tok man av med helikopter til Cheeba. Her besøkte følget 4-7 Alfa og 4-7 Bravo samt 4-7 HQ. En liten sving nær den israelske grense viste at IDF hadde notert besøket og sendte en patruljevogn

GIH i samtale med hundefører Henriksen. Her foran bombehunden "Targa". Til venstre ser vi sjef hundetr., fennr. Amundsen.

med 12.7 mitraljøser for å kikke nærmere på "besøket".

I det etterfølgende ble det gitt en overbevisende demonstrasjon av mek. tr/kpA på en "Truls-utrykning".

Senere på dagen fulgte en orientering om BMR (Battalion Mobile Reserve) og en aldeles gnistrende demonstrasjon av hvilken slagkraft denne styrken representerer, noe som Danielsen også behørig bemerket. Deretter bar det via CPene 4-25, 4-24 til 4-23 og

videre til 4-23 OP og 4-23 lagsleir.

Et besøk og ytterligere inspeksjon av æresvakt i Blatt ble gjennomført med en orientering av tr. sjef i Blatt. lt. Nielsen, som imponerte generalen med sin detaljerte fremstilling. Turen gikk videre via Marjayoun og enklaven til Khardala-bridge og posisjon 4-18. Generalens offisielle besøk ble avsluttet med en tilstelning i Norbatt HQs befalsmesse.

Fra venstre: Philip Nara (borgermester i Ebel es Saqi), Nils Holst fra 4-6 A, ekspedisjonsmann Anfin Oen og S-5, kaptein Tom Inge Danielson.

FORHOLDET TIL LIBANESERNE UNDER DEBATT:

**NEI TIL
"JALLA" – HOLDNINGER!**

— Det er nå på tide å ta et oppgjør med enkelte norske soldaters arrogante holdninger overfor libaneserne.

— Mange har fullstendig glemt hvorfor vi er her; og setter til side både norske og libanesiske regler for høflighet.

— Informasjonen FN-soldatene får før avreise er skandaløst dårlig.

Det manglet ikke på kraftsatser da Blue Beret satte sammen et panel bestående av S-5, en rekap-soldat, en "fersking", en tolk og en borgermester fra Ebel es Saqi. Resultatet ble en samtale med gjensidig utveksling av informasjon som kanskje flere burde fått del i. Det er ikke tvil om at mange misforståelser kunne vært ryddet av veien med mer og bedre informasjon.

— Min visjon er å reise ut i AO og få til regelmessige møter med soldatene der vi får ryddet av veien de konfliktene som måtte oppstå med sivilbefolkningen, sier ordoff (S-5), kaptein Tom Inge Danielson. — Jeg har allerede erfart at dette kan være til god hjelp. I Kfar Hamam var det en del misstemning etter et tyveri av stereoanlegg. De skyldige — et par ungdommer ble tatt, og mouktaren understreket så sterkt han kunne at disse var unntak. Det samme gjorde jeg overfor soldatene, og sa at dette ikke måtte ødelegge det gode forholdet til sivilbefolkningen. Jeg har inntrykk av at budskapet "gikk inn", og at nettopp slike møter og samtaler kan bidra til å bilegge konflikter.

Forholdet til de sivile er tatt opp til diskusjon både i kontigent XIX og XX. Etter at Norbatt har vært her i snart ti år, er det ikke tvil om at det begynner å bli visse, "slitasjeproblemer".

— Hvert halve år kommer det en ny forsyning av nordmenn som ikke er vant til

krig. Det er klart vi må skjerpe oss for ikke å skape problemer når vi kommer hit, sier ekspedisjonsmann Anfin Oen, som har rekap. — Min erfaring er at åpenhet overfor andre menneskers væremåte er noe av det viktigste vi kan bringe med oss. En slik nysgjerrighet vil sikkert også føre til at vi sa ja til flere invitasjoner, mener Oen.

Nils Holst er stasjonert på 4-6 A i Ferdiss. Han er en av de nye i Norbatt XX, og sier at førsteinntrykket av sivilbefolkningen er meget positivt: — De er meget vennlige, men jeg føler at jeg stiller litt på bar bakke på grunn av for dårlig informasjon på Gardermoen. Vi burde lært mer om både religioner og skikker.

— Det er ikke tvil om at noe av det som skaper mest problemer for oss, er det som skjer i fylla, og da særlig etter at portforbudet er innført, sier Philip Nara, som er mayor (borgermester) i Ebel es Saqi. — Jeg har selv hatt ubudne gjester på "besøk" ved midnattstider, og har måttet vise soldatene veien til sin egen forlegning. Jeg har også bedt befal om å forlate selskaper da det etterhvert ble for mange pinlige ting som skjedde i fylla.

Hovedinntrykket er imidlertid positivt. Vi er stolte over å ha Norbatt i vårt område, og vi føler at våre to nasjoner er forenet på en måte som kommer til å sette dype spor etter seg. Dere har forlatt familie og venner for å bidra til å løse en konflikt dere ikke er del i, og det er vi takknemlige for.

— Noe av det som imidlertid sårer en del, er antydninger om at vi bare er interessert i å tjene penger. Vær klar over at mange ofte ikke har noen annen mulighet enn å forsøke og tjene seg noen dollar ved handelsvirksomhet. Før krigen var hele Libanon et velutviklet område, og det er en helt ny

situasjon for oss å måtte være så avhengige av dollar som det vi er nå. Inflasjonen er virkelig ødeleggende for Libanon.

— Det er mange ting som gjør det vanskelig med handelsvirksomhet her i Sør-Libanon, understreker Danielson. — Bl.a. blir de fleste utsatt for ganske vilkårlig "skattlegging" når de passerer diverse CP 'er i Bekaa-dalen. Krigssituasjonen skaper et ganske kunstig næringsliv i området, og vi skal være forsiktige med å trekke for raske konklusjoner om hvor redelige eller lugubre folk er.

Sersjant Geir Furuseth er tolk i Cheeba, og kjenner arabisk språk og kultur godt både gjennom tjenesten i Norbatt og studier i Kairo: — Vi skal være klar over at små endringer i vår adferd og holdninger kan føre til store endringer hos de sivile. Dette kan slå ut både i positiv og negativ retning. Vanlig høflighet kommer man langt med,

men samtidig er det klart at informasjonen vi får før avreise, er skandaløst dårlig. Etter snart ti års erfaring burde det være mutig å gjøre dette på en bedre måte. Jeg tror også at Danielsons "visjon" om å ha regelmessige møter med befal og mannskaper der disse problemene blir tatt opp, er en meget god ide, og den bør gjennomføres snarest, mener Furuseth.

Borgermester Philip Nara avslutter samtalen med å si at dette har vært et meget nyttig møte. — Fra vår side bør vi også bli flinkere til å informere. Alt er ikke like opplagt, og vi må huske på at det er mye "gjennomtrekk" av nordmenn. La oss huske på at det både blant libanesere og nordmenn finnes holdninger som de fleste av oss tar avstand fra. Det er viktig at vi i tiden framover hjelper hverandre til å få fram de holdninger som styrker samarbeidet og vennskapet mellom våre to folk, sier Nara til slutt.

— Dårlig og manglende informasjon før avreise, mener sersjant Geir Furuseth, som er tolk i Cheeba.

REKRUTTERINGS- FRAMSTØT FRA FRO

Nå skal det bli reklame for FN-tjenesten. Et team fra Forsvarets Rekrutterings- og Opplysningstjeneste har vært i Libanon for å gjøre opptak, og resultatet ble en kort video som skal brukes i NRK for å øke rekrutteringen til FN-tjeneste. Og ikke nok med det — i disse nærradiotider skal FRO også lage "trailere" (eller lydplakater) til bruk i så mange nærradioer som mulig. I tillegg blir det også laget et lengre program som forhåpentlig blir brukt i de samme nærradioer.

FRO kommer tilbake igjen i mars. Da skal NORBATTs (og UNIFILs) 10-årsjubileum festes til tapen. Seksjonsleder for film/video-produksjonen i FRO, John Charles Kvam, sier at teamet da kommer til å gå grundigere til verks enn de gjorde denne gangen. Men noe av hensikten er likevel den samme; å få større søkning til FN-tjeneste og dermed flere å velge mellom når styrken skal settes opp.

"Live" — opptak fra OPS' en i kp A. Menig Jon Tore Johansen (32) fra Oteren i Troms er OPS-ass, og samtalen blir her tatt opp av Rune Mathisen fra FRO.

GRAUTGJENGEN

Hva hadde jul i Libanon vært uten norsk julemat? Svaret gir seg selv. Her er ihvertfall en del av kjøkkengjengen samlet foran grautgrytene om formiddagen den 24. desember. Tradisjonen tro hadde de selvfølgelig puttet

mandler i, to stykker til og med, men bare en av dem ble funnet. Twistpose ble det ihvertfall på den heldige, og den andre twistposen ble broderlig delt mellom de gjenværende i matsalen.

I romjula ble det brukt

300 kg grøttris og 900 liter melk for hele Norbatt. Det gikk også med 1 tonn brød og 3,2 tonn poteter, grønnsaker og egg. Det var heller ikke småtterier som ble fortært av "finere" mat; 100kg skalldyr, 250kg ørrett, 90kg lutefisk, 30kg ål, 230kg kalkun, 80kg lamme-kjøtt, 210kg kylling, 284kg svineribbe og 260kg pinnekjøtt bare for å nevne noe. Etter herremåltidene, med diverse kjøtt og fisk, var det tid for julekask. Sviker, fikener, dadler, nøtter o.l. gikk det med 165 kg av, i tillegg til 40kg julekaker.

Blue Beret har dessverre ikke tilgang på statistikk for hvor mange kg norsk personell har gått opp i vekt i løpet av jula, men hovedinntrykket kan nok være litt foruroligende...

I perioden fra 23. desember til 1. januar har Norbatt ihvertfall brukt 9 1/2 tonn mat. Det er store mengder, men det som kommer til å bli husket, er nok kvaliteten. Et luksushotell kunne ikke gjort det bedre, og kjøkkengjengen har all ære av å kunne tilby en feltbataljon en slik forpleining!

Glimt fra kjøkkenet i Ebel es Saqi om formiddagen den 24. desember. Bakerst står Ove Lundall, fra venstre Arne Sørvig, julenissen (korp. Karl Inge Andersen), Merete Johannesen, Geir Reppe og kjøkkensjef, løytnant Arnold Karlsen.

Med Julenissen Gjennom A O

Tenk deg følgende scene: En skikkelig norsk julenisse ankommer en av Norbatts prefaber. Idet han entrer denne ringe bolig, slår det imot ham jubel fra 60 libanesiske barn. En av de eldste av disse tar seg av presentasjonen og spør barna hva han heter. Svaret kommer på feilfritt norsk og uten aksent: JULENISSE! Så følger de vanlige spørsmålene om det er noen snille barn her, og deretter blir det "norske" leker og konkurranser.

Stedet er 4-12 HQ, nærmere bestemt Kfar Hamam. Kp B hadde sin tradisjonelle juletreffest, og det med stor suksess. I tillegg til ungene, var også noen av landsbyens lærere og "eldste" der, og - selvfølgelig - soldater fra Fotobatt (Norbatt) som knipset vilt og uhemmet under hele seansen.

Arrangementet startet med utdeling av mat og drikke, nærmere bestemt risotto og cola/fanta. Deretter gikk det slag i slag med konkurranser, sketsjer og julenissebesøk. Sketsjene var det ungene selv som sto for, og både soldater, kompanisjef og bataljonsprest ble valgt ut, og måtte gå en uvisss skjebne i møte med å være uforberedt "deltaker" under sketsjer. Resultatet ble en del våte uniformer og pjuskete nordmenn, under vill jubel fra alle barna.

Med litt oversettelsehjelp fra de eldste barna gikk det greitt med "norske leker" i Kfar Hamam.

En av lærerne fra Kfar Hamam holdt til slutt en tale der han takket Kp B for juletreffesten. Han minnet om at juleevangeliet er et fredens budskap, og uttrykte håp om at 1988 måtte bli et fredeligere år enn det foregående.

Gutta på 4-12 HQ hadde nok hatt en stri jobb med å forberede festen, men når arrangementet først var igang, virket det som om arrangørene trivdes like bra som barna, og akkurat det skulle vel være garanti for at det blir et tilsvarende arrangement neste jul også.

Julenissen ser ut til å være den samme for de fleste barn i verden... Stor jubel da julenissen ankom 4-12 HQ med presanger til alle de 60 barna som møtte opp.

ET LITE TILBAK INNRYKKS

Det kan lønne seg å kjøre "safe" når sprøytene skal tas. Her er det Gjertrud Endestad som er i sving med en av de nye. Det er ikke få sprøyter som skal inn i en stakkars nykommer!

Tiden fra søknaden blir innlevert til fremmøtedagen, går fort for de fleste. Det er ennå sommer og varmt i været, kveldene er lyse og lange. Plutselig er dagen der. Noen kommer praktisk talt rett fra førstegangstjeneste i Nord-Norge, en del av befalet fra andre tjenestesteder og de fleste av oss får det travelt med å ordne opp i et utall forhold. Hvem skal overta etter meg? Nye mennesker skal settes inn i andres sted. Noen skal leie ut leilighet. Hvor skal bilen min stå i vinter? Arbeidsgivere landet over får problemer med å finne erstatninger.

"— Kona liker det ikke helt". "Dama er litt sur, men det går vel over". Fra jentene hører vi ingen ting. Enten er de flinkere til å ordne opp i sine forhold

eller så er de flinkere til å holde kjeft. Men til slutt så er vi alle der. Motivasjonen er forskjellig. Søken etter forandring, gammel nordisk utferdstrang. Lyst på forandringer, spennende møte med andre mennesker og andre kulturer. Hva står egentlig FN for? Noen vil helt klart gjøre en innsats for fredens sak. Noen nevner økonomi. Men dette er på inntektsiden et motiv som i praksis vil slå høyst forskjellig ut.

De første orienteringene er så som så. Oppstartingen med opplæring om andre kulturer, religioner og politiske forhold er ikke så verst. Heller ikke orienteringene om lønn, reiser osv. Det er nok atskillig dårligere stelt med konkret in-

Sprøytene er tatt, nå er det legen som skal vurdere.

Hva skjer nå? Usikkerhet og venting.

ÅKEBLIKK FRA SDAGENE

formasjon om hva slags forhold man skal leve under. Hvordan ser en lagsleir ut?

Hvordan ser det ut i mitt HQ. Hvilke rutiner følger vi før og etter patruljer? Når får vi mat? Hvordan ser det ut der vi skal være? Får jeg muligheter til å kjøpe noe?

En del av disse spørsmålene blir selvfølgelig besvart, men inntrykket er at det kan gjøres bedre.

Et viktig spørsmål som alltid stilles, særlig etter at man er kommet ned og de første vådeskudene har sust i luften er: Forbereder vi oss godt nok hjemme til å vandre rundt med skarpladd våpen hele dagen? Er det å gå rundt med en rødfis nok Driller vi nok på kontroll av vårt eget våpen? Husker vi

reglene for våpenbruk i felt godt nok?

Men det har vist seg at Norbatt XX, alle forhold tatt i betraktning, er kommet meget godt i gjenge. Vi får håpe at de første frustrasjoner har lagt seg. Savnet ved å være borte i jula er over for denne gang. Nytt kameratskap er i ferd med å tømres fast. De første leavene og 60-timerne er forbi. Det er ennå mye regn som skal ned, men det går mot varme og lysere tider. Tjenesten i felt vil kanskje bli noe enklere i så måte, men bedre værforhold øker også aktiviteten på annet hold, så vi går nok en travel tid i møte på alle måter. Men nyttige erfaringer og minner for resten av livet vil det helt sikkert bli.

Endelig skjer det noe! Penger (reiseregning) er alle opptatt av.

ng blir alltid en del av soldatens hverdag.

“ – Bukse under, vinter lang”. Kontroll av utlevert utstyr foregår i kjente former.

OPERATIV HOLDNING VIKTIG OGSÅ I NORMAINTCOY

NorMaintCoys sjef, oberstløytnant Johan Torbjørn Vedal, understreker i en samtale med Blue Beret at han personlig legger vekt på at NorMaintCoy skal være en operativ enhet tilpasset de operative omstendigheter man hele tiden skal arbeide i forhold til.

— Derfor, sier Vedal, er det av betydning å vie oppmerksomhet til slike forhold som orden i forlegninger og oppholdsrom, personlig antrekk og hygiene og ikke minst det vi har av vakrutiner og trener stillingsgang. Men også forholdet til lokalbefolkningen tillegges stor vekt, sier Vedal.

Av samme grunn gjennomfører også avdelingen en samlet oppstilling en gang i uken, nemlig hver torsdag. Da er det oppstilling med våpen og etterfølgende inspeksjon ved oberstløytnant Vedal og hans nestkommanderende, major Leite.

I forrige utgave av Blue Beret ble NorMaintCoy presentert med en oversikt over enheter og hvilke arbeidsoppgaver man har. Denne gang følger vi opp med å avlegge en av avdelingene et besøk — nemlig spesialverkstedet.

Sigbjørn Fenes (23) kommer fra Senja i Nord-Norge og arbeider ved sveiseseksjonen. Han kom ned 17. november. Han er utdannet anleggsarbeider og ville litt bort fra vinteren. En av de viktigste årsakene til at han bestemte seg for å dra, er at han kjenner mange som har vært her tidligere.

I tillegg til å slippe bort fra vinteren ser Fenes også andre fordeler:

— Jeg slipper faste utgifter,

men han legger til at på den annen side så har lønnsutviklingen i den norske UNIFIL-styrken, i alle fall for menige, stått stille siden 1982.

Når vi kommer inn på arbeidsoppgavene kan Fenes fortelle at hans seksjon nå — etter 14 dager — er ferdig med konstruksjonen til en ny rubbhall (stor plast-hall) for lagring av diesellaggregater — og disse er det jo som kjent en del av i UNIFIL.

Ellers kan Fenes fortelle at hans avdeling kommer borti det meste, enten det er å lage nye trapper eller gjennomføre mindre sveiseoppdrag — og disse oppdragene må nødvendigvis ikke bare gjennomføres i NorMaintCoy, men også andre steder i UNIFIL-styrken.

— Hvordan trives du her nede, hva er ditt foreløpige inntrykk?

— Jeg trives godt og nå begynner alt å fungere som det skal. Vi er kommet stadig bedre inn i arbeidet. Det er en fin gjeng å jobbe med. Innen vår tropp synes jeg miljøet er veldig bra. Alle er åpenbart innstilt på å måtte leve tett innpå andre — alle jenker seg. Jeg kan også legge til at jeg synes miljøet mellom befal og menige er godt, sier Fenes, som synes det er interessant å komme seg litt rundt når man først er her nede.

— Forrige lørdag var jeg i Israel. Jeg planlegger også en USA-tur, til Minneapolis på en 14 dagers leave. Har familie der. Men Fenes planlegger også en uke i Eilat ved Rødehavet.

Ellers skrur gutta på en egen bil i fritiden og man bygger seg sin egen dusj på den prefabene de bor i og noen løfter litt

Sigbjørn Fenes trives både med arbeidet og miljøet.

“jern” betror Fenes oss. Utover det blir det til å kose seg med en pils eller to og man ser på video. Et par mann spiller også gitar og de har bra forhold. Om Radio Scorpio sier Fenes at den er litt opp og ned, men stort sett bra. Men en ting lytter de fleste til — det er når major Leite foredrar SOI hver kveld kl.21.30. Da får man rede på hva det er som til stidighet smeller og braker rundt i Irishbatt og andre steder. (NorMaintCoy ligger inne i Irishbatt). Smellingen var uvant til å begynne med, men nå synes Fenes og de andre at det er vanlig og livet går sin gang.

EN BROR I NORBATT

Ronny Wahl (27) fra Svolvær, utdannet 2. maskinist og med dertil hørende fartstid, fikk ideen om å dra til NorMaintCoy fra broren sin som har rekap i Norbatt. Dessuten hadde han lyst til å forsøke noe nytt.

Wahl arbeider som aggregatmekaniker — og har mer enn nok å gjøre. Aggregater fra hele UNIFIL overhales og repareres av hans seksjon.

En fin gjeng i aggregathallen. fra v. Jon Nesse, Sunnhordland, Jon Rolf Strøm, Fauske, Ronny Wahl, Senja, Stein O. Lie, Bergen, Per O. Nydal, Geiranger, Svein Nordbø, Kristiansand, Cato Grøtta, Trømsø, og Asbjørn Nielsen, Bergen.

Dette gjør det mulig å reise rundt, for alle steder finnes et eller annet aggregat som skal inspiseres. Det er mest det han kaller for "forebyggende arbeid".

Det innebærer at man lærer personellet ute vanlig vedlikehold og hva man kan gjøre for at feil ikke oppstår. Dessuten gjøres en del små-arbeid ute, slik at man slipper å få små-arbeid til NorMaintCoy.

— Jeg visste ikke helt sikkert hvor jeg ville havne før jeg kom til Helgelandsmoen, selv om jeg hadde søkt aggregatseksjonen, sier Wahl. Men han understreker at han også trives. Dessuten lærer han en god del nye ting i jobben, ikke minst når det gjelder det elektriske. Wahl kan ellers fortelle at det skjer mye rart med aggregatmotorene som vanligvis ikke skjer når det er rutinerne folk som behandler dem, og han understreker betydningen av riktig opplæring.

— Hva gjør du på fritiden?
 — Det blir mye video og film, men det blir også en joggetur og en tur i trimrommet, dessuten er vi en godt sam-

mensveiset tropp. Wahl har heller ikke tenkt å reise hjem på leave og han har istedet siktet seg inn på et dykkerkurs i Eilat. Wahl synes han har fått mye

og bra informasjon om det området han tjenestegjør i, og han synes at hans og kameratenes boforhold er gode og trivselen er på topp.

Det er torsdag og oberstløytnant Vedal inspiserer NorMaintCoy.

Hovedtillitsmann Jan K. Sunndal jubler over en tidobling an antall organiserte FN-soldater. Innmeldingene strømmer på, men det bør bli flere, mener Sunndal.

GJENNOMBRUDD FOR FAGFORENINGSSARBEID?

— Norbatt XX kan bli kontigenten der fagforeningsarbeidet får sitt endelige gjennombrudd.

— Med to ressurssterke organisasjoner som NTL og FSTL vil vi stå sterkere overfor bevilgende myndigheter.

— Det som nå gjenstår, er at FN-Ola skjerper seg og melder seg inn i en av disse organisasjonene.

Hovedtillitsmann for FN-soldatene, Jan K. Sunndal, er optimist etter at organisasjonene presenterte seg på Gardermoen for kontigent XX. Både Norsk Tjenestemannslag og Forsvarets Sivile Tjenestemenns Landsforbund har begge lagt inn tilbud overfor FN-soldatene, og konkurrerer om de samme medlemmene:

— Det er tydelig at vi er blitt

en interessant gruppe for organisasjonene sier Sunndal. — De tenker på rekrutteringen etter endt FN-tjeneste, og håper på flere medlemmer når vi kommer tilbake til Norge. Nå er det viktig å hive seg på før toget går, og melde seg inn i en av disse organisasjonene.

Det er allerede over 400 FN-soldater som har organisert seg. Hovedtillitsmannen er fornøyd med dette antallet, men håper altså at flere vil melde seg inn: — Det nytter lite å klage over dårlig timelønn og godtgjøring hvis man ikke selv er villig til å gjøre en innsats for å bedre dette. Det er hverken arbeidsmiljølov eller streikerett her nede, men lønna — den kan vi gjøre noe med. Særlig kommer vi til å arbeide for å fjerne den urettferdige forskjellen på

utenlandstillegget for menige og befal.

NTL og FSTL er tilknyttet henholdsvis LO og YS. Tidligere har FSTL organisert ca. 40 FN-soldater, men nå har altså NTL kommet på banen, og resultatet er en tidobling av antall organiserte. Fordelingen mellom de to er forholdsvis jevn, med en liten overvekt av NTL-medlemmer. Fagforeningskontigenten er ca. 500 kroner pr. halvår, og dette inkluderer både juridisk hjelp og forsikringsordning. I det Blue Beret går i trykken, er det ikke helt klart hva tilbudet fra de to organisasjonene til slutt kommer til å bli når det gjelder forsikring, men Sunndal lover at han skal "drive inn" klare svar innen rimelig tid.

Det som også er klart, er at samarbeidet mellom de

forskjellige norske avdelingene kommer til å bli trappet opp. Både Naqoura, Tibnin og den norske troppen i FMR kommer til å bli dratt inn i den offensiven som tillitsmennene i samarbeid med fagforeningene kommer til å sette inn. Særlig har Verkstedkompaniet klaget over dårlig rekruttering på grunn av lite konkurransedyktige lønninger.

— Vi har laget et regnestykke der vi har lagt inn lønsøkning siden 1982 tilsvarende prisstigningen. Ut fra dette skulle lønna for en ugift menig bli 17 500 kroner, ikke 13 500, slik det er nå. Dette innebærer egentlig en reallønnsnedgang som få andre yrkesgrupper har hatt. Det er ikke tvil om at 1988 blir året der FN-soldatene slår i bordet og krever rimelige vilkår, sier Sunndal.

— JEG VIL SE OG OPPLEVE MIDTØSTEN

Med disse ord begrunner ass. Food, sersjant Enok Olsen fra Andøya i Nordland, sitt valg av tjenestested det nærmeste halvåret. Olsen er nå permittert fra sin sivile jobb ved Andøya flystasjon der han er proviantforvalter.

— Den egentlige årsak til at jeg er her, er at jeg fikk lyst til å prøve noe nytt. Nå vil jeg få anledning til å se og oppleve Midt-Østen. Det er gode muligheter for å reise og se mange andre plasser i distriktet når man drar på leave, sier Olsen.

— Hva jobber du med her?

— Jeg jobber i det vi vel nærmest kan kalle matvareseksjonen. På engelsk: Food supply. Seksjonen har en irsk sjef og norsk NK. Vi er to som er ass. Food, det er en svenske og jeg. Kort fortalt går jobben min ut på å være med på å levere mat til 15 kjøkken i UNIFIL.

Spesifikt består en av mine oppgaver i å kontrollere alle Q1-skjemaer eller rekvisisjonskjemaer for mat. Vi opererer etter en tabell som sier hvor mye hvert kjøkken skal ha av det enkelte matvareslag — og det står igjen i forhold til antall hoder som forpleies. Her må man holde seg innenfor de kvanta/grupper som tabellene sier. Vi skal passe på at kvanta og antall som forpleies stemmer.

Forøvrig bestiller vi brød og melk — og fersk melk blir det bare i Naqoura og det omliggende området. Alle grønnsaker kommer stort sett via Beirut. Tørrvarene fra Kypros og bestillingene går ut lang tid i forveien. Dersom behovene for enkelte vareslag endrer seg må

vi innføre restriksjoner på det og det matvareslaget, og spesielle ting kan vi bli fri for. Det er vanskelig å få kabalen til å gå opp når vi lang tid i forveien må planlegge ut fra tenkte forhold. Men ellers synes jeg det er spennende å jobbe i et så internasjonalt miljø. Jeg lærer en god del, ikke minst om fremmede kulturer. Olsen har ingen betenkeligheter med oppholdet og han innrømmer at han kanskje også kan tenke seg en re kap.

ALT TAR LANG TID Å GJENNOMFØRE

En lang lav bygning nede ved veien til Rosh Hanikra. Vi fornemmer lavmelte samtaler på fremmede tungemål etter hvert som vi skrider bortover korridoren. Men også norsk. Vi går inn på et kontor der vi synes dialekten er umiskjennelig vestlandsk — riktig — der sitter kaptein Per Thøn fra Voss og NK ved Hærens in-tendanturmagasin Vestlandet. Fra 11. november 87 på plass i Naqoura innenfor veggene til UNIFIL Logistics

Branch. Hans ansvarsområde er supply.

— Hvorfor Libanon, Kjøhn?

— Jeg hadde lyst på en tur utenlands. Dessuten er ungene voksne nå, så det passet bra. Jeg søkte flere stillinger her nede. Første pri var i drivstoffseksjonen, men den skulle bekles av en person fra Fiji og dermed ble det supply som jeg hadde ført opp som pri 2.

— Hva er erfaringene fra denne jobben så langt?

— Det er litt usikkert ennå. Jeg er for tiden opptatt med å koordinere budsjettarbeidet for logistics-seksjonen. Ellers går det på behandling av kontrakter og rekvisisjoner. Svingningene i den lokale valuta skaper en del problemer. Det libanesiske pundet synger så raskt at ingen kontrakter blir langvarige. Et hovedinntrykk fra tjenesten her nede er ellers at det som skal gjennomføres tar lang tid.

— Hvordan trives du, rent sosialt?

— Vi har fin kontakt. Ved min avdeling er det en fra Fiji, en fra Ghana, to fra Irland og to fra Norge. Min første sjef her nede var finsk, så vi har stor spredning hva nasjonaliteter angår. Men det glir fint, sier Thøn som har et halvt års kontrakt. Om ikke lenge får han kona nedover. Hun skal bo i Nahariya helt frem til mai og Thøn utelukker ikke at det kan bli nok et halvår på ham i Naqoura.

Sersjant Enok Olsen (t.v.) og kaptein Per Thøn, trives begge meget godt i Naqoura.

24-TIMERS RAPPORT FRA 4-25 LAGSLEIR: MED 63111 MIKALSEN PÅ AMBUSH OG CP

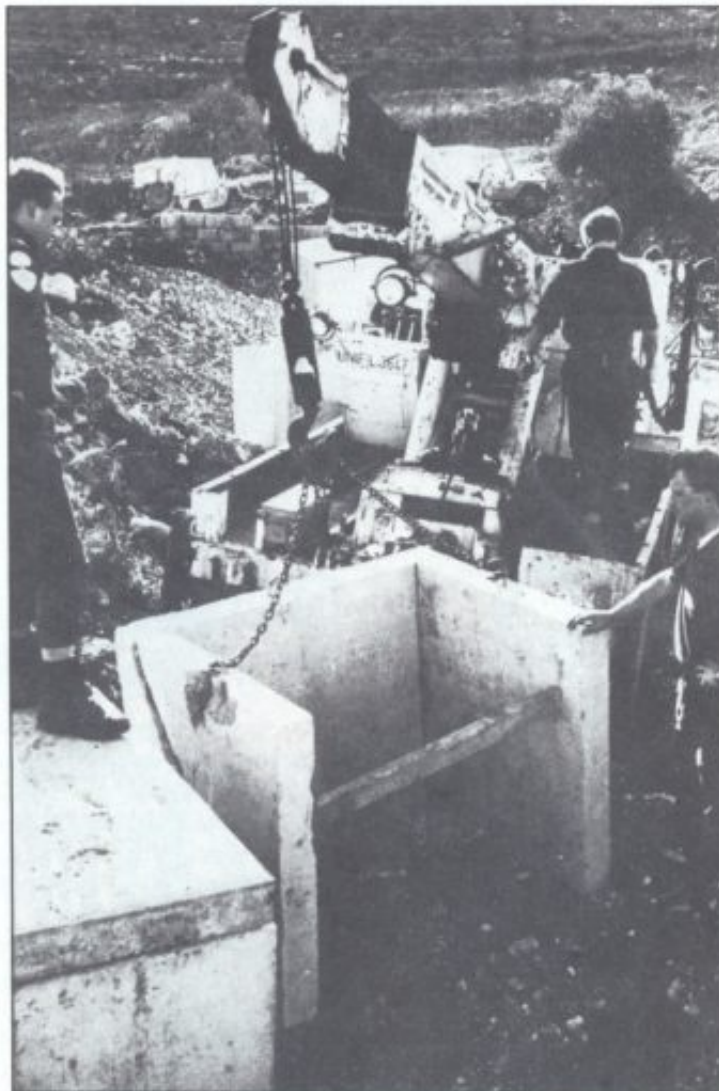
Klokka er 0700. I kp A's 4-25 lagsleir i Tel Quezi begynner det å røre på seg i soveprefabene. De som har vært på patrulje om natta blir liggende, mens de som skal på CP'er eller stillingsarbeid, begynner med morgentoiletet og frokosten.

En av dem er Ståle Mikalsen, 21 år gammel og fra Trondheim. Han tok artium ifjor, og har tenkt å begynne på Trondheim Ingeniørhøgskole til høsten — hvis han da ikke får rekap. Det kommer han nemlig til å søke om, men da må han konkurrere med flere. Mikalsen tilhører de to tredjedelene av FN-soldatene som søker om å få bli ett år, men det er bare halvparten av dem som får innvilget søknaden.

Klokka nærmer seg kvart på åtte. Hvert øyeblikk kommer bilen som skal kjøre Mikalsen og en av de andre på 4-25 opp til 4-24 CP. Og der skal de bli i ti timer. Ingen av dem legger skjul på at det kan bli lange dager: — Denne CP'en er vel en av de minst trafikkerte i Norbatt AO, og det kan gå lang tid mellom hver gang det kommer en bil.

— Det er likevel noe militær trafikk gjennom dette veikrysset. IDF og SLA har tillatelse til å bruke denne til gjennomgangstrafikk, og blir derfor ikke sjekket. Det betyr at det som er igjen til oss, er å sjekke at sivile biler ikke har våpen eller eksplosiver med seg, sier Mikalsen.

Det er ikke mange varmegradene i luften når vi ankommer 4-24. Gutta som går av vakt, forteller at det har vært en beinkald, men udramatisk natt. — I Norge tror de

Stillingsarbeider ved 4-25 lagsleir. I jordvollen rundt leiren blir det nå plassert armerte betongvegger.

at man kan gå kortermet hele døgnet også på denne tiden av året. Det medfører ikke riktighet, selv om jeg ikke misunner dem all snømåkingen, flirer en av dem.

En gammel utrangert Peugeot som ville blitt avskiltet på stedet — for alltid — i Norge, nærmer seg sjekk-

posten. I det nevnte landet er den registrert for fem personer, men det er ikke noe "problem" å få plass til ti, og nettopp så mange er det i bilen. Åtte av dem er barn, og sammen med foreldrene utgjør de halvparten av landsbyen Boroos, som ligger såvidt utenfor det norske ansvarsområdet. De er godt

kjent med mannskapet på 4-24, og smiler og vinker etter at bilen er sjekket.

— Vi blir etterhvert godt kjent med mange av dem som trafikkerer her til daglig sier Mikalsen. — Flere av dem er fastboende, og passerer ut og inn til faste tider.

Bak Mikalsen står Trond Abelsen klar i det såkalte sikringshuset. Med en fast montert mitraljøse er det meningen at han skal avskrekke bilister fra å begynne med begynne med noe bråk under sjekkingen. Annenhver time skifter de jobb, og på denne årstida er det populært; en stråleovn gir brukbar oppvarming etter at man har stått ute i kulda en time.

Sjefen for den lokale SLA-avdelingen passerer og kjører ut av FN-sonen. Ikke langt unna ligger en SLA-posisjon, som det i perioder kan være en del trafikk til og fra. Like etterpå passerer en israelsk militærkolonne. Iflg. Genevekonvensjonen har en okkupasjonsmakt "freedom of movement" innenfor sin egen okkupasjonszone, og det er blitt rutine for de norske FN-soldatene å slippe dem forbi uten noen nærmere kontroll så lenge de befinner seg på gjennomfartsveier.

Utover dagen kommer selgerne. — Skal dere ha noe tyggegummi? spør en av dem på norsk. Han åpner bakluka og viser fram et imponerende utvalg av varer. Special price for you, because you are my friend. — Det er sjelden de prøver seg på noe fusk og fanteri. En av dem solgte en gang en kasse med cola hvor det viste seg at det var altfor få

flasker. Da vi antydte at slikt ville føre til en tidkrevende sjekk av bilen hver gang han kom forbi, fikk vi de manglende flaskene...

Klokka fem kommer familien fra Boroos tilbake. Mikalsen prøver å telle antall personer, men gir opp: Er det åtte eller ni unger denne gangen? spør han faren, som heller ikke virker som han er helt sikker på antallet. — Anyway, have a nice evening, sier Mikalsen. — See you tomorrow svarer faren, og kjører — utrolig nok — vraket videre.

Klokka seks er det vaktskifte. Ti timer på 4-24 CP tar på, og det gjør godt å slenge seg ned på sofaen i lagsleiren når vi kommer tilbake. To dager gamle aviser fra Norge ligger på bordet. Ny rekord. Gassblusset på, speilegg i panna, og kvelden er reddet — ihvertfall til vi skal på ambush-patrolje, eller bakhold som det heter på godt norsk. Noen timer avslapning blir det ihvertfall før vi kommer så langt. En musikkvideo settes på, og klokka halv åtte er det nyheter på engelsk. Bildene viser opptøyer på Vestbredden og sterke uttalelser fra ledere i arabiske land. Sør-Libanon inneholder de fleste konflikter i Midt-Østen, og de vi evt. måtte mangle, kan vi studere på TV-skjermen....

Seinere på kvelden blir vi med Mikalsen og Terje Vik Abrahamsen på bakholdspatrolje. En PPK henter oss, og etter at vi har meldt oss på nett over radio, går vi ut i trekantformasjon i mørket. Akkurat det siste viser seg å være en sannhet med modifikasjoner. — Dette er den lyseste ambush jeg noen gang har vært på, sier Mikalsen. Skyfri himmel og fullmåne gir glimrende oversikt, og med nattkikkert blir forholdene meget bra for de timene vi skal være ute.

Vi finner et sted med god utsikt, og etablerer oss mellom

steiner og busker. Lyd- og lysdisiplin er helt nødvendig, særlig når vi ikke har med hund; da er det bare egne sanser man har å stole på.

Vi bytter på å se i nattkikkerten, men oppdager absolutt ingen infiltratører. Med den oversikten vi har over terrenget, er det helt umulig å komme usett forbi det vi har valgt som vårt observasjonsfelt. Hvis jeg var infiltratør, ville jeg valgt å forsøke meg under helt andre værforhold...

Etter tre timer reiser vi oss, stive og støle, og går tilbake til PPK'en som står og venter på oss. Det vi har bak oss, er den vanligste av alle netter på ambush, nemlig en uten "fangst" av infiltratører. I splintvestene til Mikalsen og Abrahamsen henger fremdeles lysrakettene, gassgranatene og de 100 skarpe skuddene de har til hver sin AG-3. Alle er ubrukt.

Norbatt tok 20 infiltratører i 1987. Det er ikke tvil om at nattpatroljene virker avskrekkende på alle dem som kunne tenke seg å bruke FN-sonen til nattlige vandreturer. Hver natt er 25-30 patruljer ute, med og uten hund, og til forskjellige tider og steder.

Vi krabber inn i den 10 tonn tunge PPK'en som ruser opp sine 210 hK før vi kjører ned til lagsleir 4-25 igjen. — Etter en slik nattpatrolje har jeg krav på fri fram til kl 1300, og den muligheten kommer jeg til å benytte meg av, sier Mikalsen, idet han lister seg inn i "sove-prefaben".

En 13-timers arbeidsdag for en menig soldat i lønnstrinn 10 er over. En "ekstraordinær ulempegodtgjøring" på 1500 kroner pr. måned er ment å skulle kompensere nettopp for slike dager. Sersjant Jon Tetli, som er lagfører på 4-25, legger ikke skjul på at han syns det er en himmelropende forskjell mellom ytelse og lønn for

mange. — Hvis vi skal kunne sikre rekrutteringen til FN-styrkene må det bli en bedring på dette. Det må også bli bedre bemanning for å unngå arbeidstider som kan være direkte helsefarlige. Under de nåværende forholdene føler gutta at de aldri har fri, og det igjen fører til at de "flipper ut" når de er på perm, sier Tetli.

Et udramatisk døgn ligger bak oss, men det varer ikke lenge. Noen dager etterpå ringer jeg til Mikalsen og får høre at en av nyttårshilsene fra SLA var en byge med Kalashnikovkuler rundt beina hans. Et SLA-kjøretøy for-

søkte å kjøre gjennom 4-24 i en viss fart, Mikalsen stilte seg midt i veien, med det resultat at sjåføren fyrte av 5-6 skudd. Etter en del munnhuggeri kjørte han videre, og ble stoppet av en utrykningsstyrke fra Norbatt. Den lokale SLA-sjefen kom til stedet, og lovet bot og bedring. — Vi får håpe han mener alvor, og ikke minst får vi håpe at hans egne soldater følger ordre, sier Mikalsen. — Disse folkene passerer her hver dag, og vi er jo avhengig av levelige forhold når vi er ute på jobb. Det bør ikke bli for mange slike episoder...

I likhet med andre CP'er, i Norbatt, blir det også ved 4-24 nøye registrert hvilke biler som passerer.

NORBATT XXs FORSTE PRESSEBESØK

Det var opptil flere som registrerte at iren Paul O'Driscoll fra det franske nyhetsbyrået Gamma Press var på besøk. Den oppstillingen som NK-pitropp fenr. Johansen her foretar med en Katusha-rakett vakte også betydelig oppmerksomhet blant IDF-og DFF soldater som kom kjørende på veien like nedenfor PI-høyden mens Driscoll dirigerte som verst for å få den rette kameravinkelen.

DET STORE JULEBADET

Her ser vi årets store julebad, dog kun til ære for fotografen og faktisk et par dager før den offisielle julebadingen i NORCO/Naqoura. Det er blitt tradisjon i NORCO å foreta julebading på formiddagen julaften med derpå følgende diplomoverrekkelse — selv om det faktisk kan være en 17-18 grader i vannet som egentlig ikke tilsier at det er noen stor prestasjon. Nå må det imidlertid tilføyes at en så lav temperatur vel faktisk må regnes som bortimot "isbading" på disse kanter. Ute i vannet befinner seg korporal Ronny Liland og det er sersjant Wollen som viser frem diplommet hvis tekst desverre blir borte i refleksene fra vannet.

RUGBY-SESONGEN HAR BEGYNT!

Javisst har den det...?! Steinmyra stadio i Ebel es Saqi er aldeles glimrende til rugby-formål, og det har gutta i mek-troppen tatt konsekvesen av. Og det er ikke lite som trengs for å spille rugby i gjørma nå i regntida. I tillegg til en oppriktig forakt for alt som er rent og pent og koselig, er det nødvendig med splintvest, joggesko som er stygge fra før av, regn 24 timer i forveien og – førstehjelpssaker.

Når det gjelder det sistnevnte, er det i skrivende stund bare san-troppen som har utfordret mek-troppen på Steinmyra Rugby-bane. I-off, løytnant Randi Beate Nordby, sier at det bør det bli en forandring på. Hun opp ordrer alle rugby – interesserte til å organisere lag innenfor sin avdeling og kontakte idrettskontoret for næmere informasjon.

For – som sagt – det er nå sesongen er her. I mars blir det altfor varmt og tørt og enkelt og greit å spille rugby. Det er regntida som bør benyttes til denne amerikanske idretten....! På bildet ser vi foran fra venstre Mahle, Vik, Omdal og Andersen. Bak dem er (fra venstre) Sunde og Olsen.

NORMAINTCOY – IRISHBATT 8-0

Vi ble varme i trøya både oberstløytnant Vedal og PIO da vi overvar årets siste fotball-kamp i AO. Kampen fant sted i NorMaintCoy 1. juledag og vi må tilføye at Irishbatt ikke stilte sitt beste lag, men et lag fra ett av kompaniene. Det gikk imidlertid ikke lange stunden før vi fikk se tildels glitrende fotball fra Nor-MaintCoys side. Det var hurtige bevegelser og meget god teknikk som gjorde utslaget og treffsikkerheten var imponerende og skuddene knallharde. De første scoringene kom allerede etter et par minutter og en tre-målsledelse var klar tidlig i kampen som sluttet med 8-0 i NorMaintCoys favør.

ANSIKTSLØFTNING I RADIO NORBATT

*To sentrale medhjelpere
i Radio Norbatts ansiktsløftning,
Anfinn Byrkjedal (t.v.) og Dag
Anders Helle, begge fra
Sambandstroppe.*

Store ting skjer i Radio Norbatt for tiden. Nå er nemlig studio og kontrollrom rustet opp, og dermed er det større spillerom for allsidige programskapere. I tillegg til programleder, er det nå plass til fire-fem intervjuobjekter i studio samtidig. Alle disse vil kunne få hvert sitt headset, og dermed kunne følge med og delta under telefonintervjuer. Når det gjelder interiør og møbler, er også hele studio ominnredet. Et avlangt bord er plassert foran vinduet mellom kontrollrom og studio, og en følsom mikrofon med "kulekarakteristikk" (som tar inn lyd 360 grader) er plassert rett over bordet.

Under spesielle programmer (innsamlingsaksjoner, maratonssendinger o.l.) er det selvfølgelig mulig å ominnrede slik at man kan gjøre plass til sekretariat og andre funksjoner som det er en fordel å ha i studio, men som ikke skal gå direkte på lufta.

Akustikken er heller ikke glemt. Som kjent er Radio Norbatt plassert 30 meter fra et aggregat (!) (vi skal ikke dvele ved fortidens avgjørelser, men det er ikke tvil om at medlemsskap i en viss klubb hadde vært på sin plass...). Planen er at alle vegger etterhvert skal dekkes med eggkartonger, og det skal også bli mulig å "dele" studio i to med et gardin som skal kunne trekkes for midt i rommet. Bordet er dekket med ullteppe, dette for å dempe ekko og "baderomsklang".

Med andre ord; alt skulle ligge tilrette rent teknisk for å få varierte sendinger på lufta. Har du noen programideer du gjerne vil realisere? Kontakt velferdskontoret. De har ansvaret for koordinering av programpostene i Radio Norbatt, og som du ser av sendeskjemaet, er det plass til langt flere faste programposter. Benytt tiden her i Libanon til å bidra til et av de viktigste velferdstilbudene vi har.

RADIO NORBATT

Faste sendetider:

Mandag- fredag:	0630-0715 (nyheter 0700)
	0800-0810 Morgenbrief
	1200-1315 (Reprise morgenbrief 1230) (Nyheter 1300)
	1800-2300 (2400 på fredag) (Nyheter 1800 og 2100)
Lørdag:	0630-0715 (Nyheter 0700)
	0800-0810 Morgenbrief
	1200-1700 (Reprise morgenbrief 1230) (Nyheter 1300)
	1800-0200 (nyheter 1800 og 2100)
Søndag:	1200-1700 (nyheter 1300)
	1800-2300 (nyheter 1800 og 2100)

Faste programposter:

Tirsdag:	1800-1900 Hardrock
Onsdag:	1300-1315 Organisasjonene rundt oss
	Informasjon om partene i Libanon
	1900-1915 Reprise: Organisasjonene rundt oss
	2200-2215 Kveldstanker v/feltpresten
Fredag:	1800-1900 Countrymusikk
	1900-2000 Prestens time
	2000-2100 Hardrock
Lørdag:	1400-1415 MIO-brief
	En oversikt over siste ukes begivenheter
	1530-1700 Klassisk musikk
	1900-1915 Reprise: MIO-brief
Søndag:	1800-1900 VUPI-informasjon
	(Velferd, undervisning, prest, idrett)
	1900-2000 Kristen musikk idag
	2000-2100 Postkassa
	Hilsener fra Norge

RADIO

SCORPIO

Sprenger Grenser

Faste sendetider:

0545-0800 Morgensending

1900-2200 Kveldssending

Forøvrig er det musikk hele døgnet

Faste programposter:

Hver dag: 2130 Siste døgns SOI

Mandag: 1900 Sportsresultater

Onsdag: 1900-2100 Irishbatt på lufta

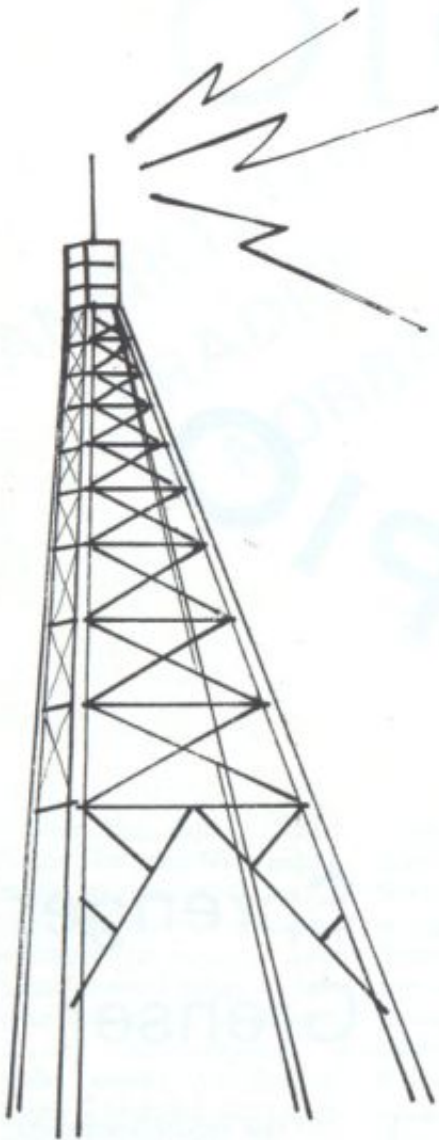
2100-2230 Country/gammelpop

Program utover dette vil bli slått opp på oppslagstavla utenfor spisesalen

Nå skal verkstedkompaniets Radio Scorpio snart kunne høres over hele vestre AO i tillegg til store deler av Norbatt. Velferdskontoret planlegger å ta i bruk en ny sender på 100 watt, mens den nåværende er på 20 watt. Radio Scorpio har lyttere langt utover verkstedkompaniets rekker, både blant sivile og militære, og det kommer sikkert til å bli enda flere når den nye senderen tas i bruk.

I likhet med Radio Norbatt ønsker også Radio Scorpio mer variasjon i programtilbudet, og oppfordrer soldater og befal til å bidra med stoff som er noe mer fantasifullt enn bare å spille plater. Kontakt velferdskontoret i NMC!

GUIDE FOR ALLE RADIOTER

Hvis det ikke er sending på Radio Norbatt eller Radio Scorpion, er det ingen grunn til å fortvile. For det første er det ikke mange timene før det er sending igjen, og for det andre finnes det en rekke andre glimrende stasjoner å lytte på. En av dem er NRKs utenlandsprogram, som går over kortbølgen. På neste side finner du en rekke frekvenser og tider, men ikke la deg forvirre: Tidene i tabellen er GMT, legg derfor til to timer, og du får vår lokale tid. Gradeantallet ("Ant. beam") kan du bare glemme, men frekvensen må du nok på vanlig måte lete deg fram til. Bruk dem som står til høyre for "Middle East".

Nedenfor finner du også en

oversikt over radiosendinger på engelsk, som er utarbeidet av en av MIO' ene i UNIFIL OPS, major Ola Kaldager.

Hvis det fremdeles er udekkede informasjonsbehov, minner vi om at Middle East TV har engelske nyheter kl 1930, og det samme har Jordan TV kl 2200.

Hvis postgangen fungerer som den skal, vil både lørdagsrevyen og Norge Rundt være i Ludvig Bar i Saqi onsdag kveld. Fra torsdager og noen dager utover vil disse videoene være klare ved de fleste større forlegninger i Norbatt. Kontakt ledelsen ved din forlegning og du får vite når videoen pleier å være klar hos dere.

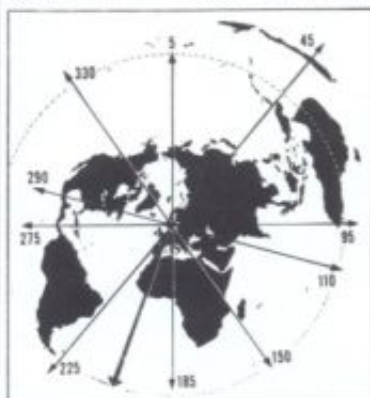
Navn	Frekvens	Tid
BBC World Service	1323	Hver time hele døgnet.
Radio Israel	567	Sending på engelsk: 0700 – 1300 – 2000
Radio Free Leb.	963	1030 – 1420 – 1945
Voice of Leb.	873	1100 – 1515 – 2015
Radio France	21620-17620	0640 – 1315 – 1800
	9550	
Voice of Hope	945	Engelske nyheter hver halv time.
Radio Lebanon	990 (96,4)	1715
Voice of America	9600	Hver time.
Cyprus	603 (92,1)	

FREQUENCY SCHEDULE

NOV. 1ST 1987 - MARCH 5TH 1988

Transmissions around the clock

TIMES UTC	ANT BEAM	TARGET AREAS	FREQ MHz	TIMES UTC	ANT BEAM	TARGET AREAS	FREQ MHz	TIMES UTC	ANT BEAM	TARGET AREAS	FREQ MHz
0600	K 110°	Middle East	15185	1500	K 095°	South Asia	9590	0800	K 225°	S. America, Australia, N. Zealand	9590
N	K 150°	Africa	11735	P	K 095°	South Asia	7290	N	S 315°	Western North America	9620
	F 220°	Europe	9590		F 300°	North America	15310				
0700	K 140°	Middle East, East Africa	15185		S 330°	Western North America	11850	0300	K 120°	Middle East	7235
N	K 190°	Africa	11870	1700	K 130°	Middle East	9655	N	S 330°	Western North America	9620
	S 200°	West Africa	15185	P	K 190°	Europe, Africa	9655				
	F 220°	Europe	9590		S 330°	Western North America	11850	0400	K 130°	Middle East	9630
1000	K 035°	Far East	9590	P	S 330°	Western North America	11850	P	K 140°	Middle East, East Africa	9530
P	K 050°	New Zealand	15180	1800	K 130°	Middle East, East Africa	7265				
	F 075°	Australia	17780	N	K 130°	Middle East, East Africa	9655	0500	K 150°	Middle East, East Africa	9620
	F 130°	Middle East, East Africa	15230		S 190°	Europe, Africa	9655	P	S 330°	Western North America	6015
	S 220°	Europe, West Africa	15230		F 190°	Africa	15310				
1100	K 035°	Far East	9590	1900	K 170°	Africa	9590	Transmitters:			
N	K 080°	South Asia, Australia	15185	P	S 300°	North America	9590	(F) Fredrikstad	350/120 kW	10°56'S/59°11'N	
	F 180°	Europe	9590	2000	K 180°	Europe	7125	(K) Kutzbay	500	05°27'S/59°34'N	
	S 225°	West Africa, South America	17775	N	S 220°	Europe, South America	9525	(S) Sveco	500	05°19'S/59°37'N	
	F 300°	North America	15325								
1200	K 055°	Australia	15185	2100	S 220°	Europe, South America	9525				
N	K 095°	South Asia	15180	N	K 225°	South America	11865				
	F 180°	Africa	25730								
	S 260°	South America	15305	2200	K 220°	South America	9525				
1300	K 080°	South Asia, Australia	15185	P	S 245°	South America	9605				
P	F 160°	Europe	6040								
	F 160°	Africa	25730	2300	K 220°	South America	9530				
	K 180°	Europe	9590	N	S 280°	Eastern N. America, C. America	9605				
	S 280°	Eastern N. America, C. America	15310								
1400	K 080°	South Asia	9530	2400	K 225°	South America	9605				
P	K 095°	Western Australia	15315	P	S 280°	Eastern N. America, C. America	9580				
	F 100°	South Asia	15245								
	S 290°	Eastern N. America, C. America	15310	0100	K 225°	S. America, Australia, N. Zealand	9590				
1500	K 120°	Middle East	9675	N	S 300°	North America	9620				
N	K 150°	Africa	15310								
	F 170°	Africa	17840								
	S 275°	Eastern N. America, C. America	15310								

TARGET AREAS, TIMES, AND FREQUENCIES

TIMES UTC	N		P		N		P		N		P		N		P		N		P				
	0600	0700	1000	1100	1200	1300	1400	1500	1600	1700	1800	1900	2000	2100	2200	2300	2400	0100	0200	0300	0400	0500	
Europe	9590	9590	15230	9590		6040				9655	9655		7125	9525									
Middle East	15185	15185	15230					9675		9655	7265									7235	9630	9620	
South Asia				15185	15180	15185	9530		5990		7290												
Far East			9590	9560																			
New Zealand			15180																9590	9590			
Australia			17780	15185	15185	15185	15315												9590	9590			
East Africa		15185	15230								7265										9530	9620	
West Africa		15185	15230	17775																			
All Africa	11735	11870			25730	25730		15310	17840	9655	9655	9590											
South America			17775	15305									9525	9525	9525	9530	9605	9590	9590				
Eastern North & Central America			15325		15310	15310	15310	15310				9590				9605	9580	9620					
Western North America			15325						11850	11850	9590								9620	9620	9620		6015

